

VERSLAG VAN DE BIJEENKOMST VAN VERTEGENWOORDIGERS VAN EEN AANTAL
POLITIEVERBINDINGEN, GEHOUDEN OP 20 DECEMBER 1960 te 's-GRAVENHAGE.

Van de politieverbindingen zijn aanwezig:

Van de GEMEENTEPOLITIE de heren:

- BREDA
- DELFT
- DEVENTER
- DORDRECHT
- EMMEN
- HEERLEN
- HILVERSUM
- SCHIEDAM
- VELSEN
- VLAARDINGEN
- ZAANDAM

Van de RIJKSPOLITIE de heer:

- WINSCHOTEN
, AMSTERDAM).

Van het Wapen der KONINKLIJKE MARECHAUSSEE de heren:

- 's-GRAVENHAGE
- 's-GRAVENHAGE

Van de B.V.D.de heren:

Mr.J.S.SINNINGHE DAMSTÉ (voorzitter), J.G.CRABBENDAM,
, Drs.A.KUIPERS, B.VREEDE, C.C.VAN DEN HEUVEL,

Mr.J.S.SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr.SINNINGHE DAMSTÉ opent te 14.00 uur de vergadering en heet in het bijzonder welkom de heren en . Hijdeelt mede, dat de heer deze bijeenkomst wel niet meer zal bezoeken in verband met diens eervolle benoeming tot Hoofdcommissaris van Gemeentepolitie te ROTTERDAM, en memoreert de positieve houding van de heer in deze vergaderingen.

Tot het onderwerp van deze middag overgaande zegt Mr.SINNINGHE DAMSTÉ, dat een aantal vergaderingen werden gewijd aan besprekingen over de beveiliging van persoonlijke en documentaire gegevens. Tot nog toe werd met betrekking tot de exploitatie van deze gegevens alleen nagegaan hoe de B.V.D. zulks doet. Thans is van deze reeks besprekingen de slotfase ingegaan en rest de vraag "Wat doet de politie met haar gegevens, die eventueel ook van de BVD afkomstig kunnen zijn?" Het is gewenst op dit stuk

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

eenstemmigheid wordt verkregen en dat een bepaalde policy wordt betracht en wel omdat ook dit moet worden gezien zowel onder de hoek van onze bronbeveiliging als met het oog op een juist evenwicht tussen de belangen van de veiligheid van de Staat en de rechtszekerheid van het individu. Het is dan ook goed hierover de stem van de politie te horen.

Dr. heeft zich bereid verklaard in deze vergadering zijn zienswijze te willen geven. Een aantal inleidende opmerkingen (punten) ten deze van zijn kant werden door de zorgen van de dienst ter oriëntering aan de aanwezigen toegezonden.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ zegt niet te verhelten, dat het hier een delicaat en netelig onderwerp betreft. Het zal niet eenvoudig zijn een weg te vinden en regelen te stellen.

Dr.

Dr. het woord verkregen hebbende, zegt in zijn inleiding woordelijk het volgende: "In het kader van de bespreking van het onderwerp "Beveiliging en eventuele vernietiging van de I.D. "documentatie" werden de politieverbindingen vragen ter beantwoording voorgelegd. Eén daarvan (no. 18 van de lijst) werd in de gehouden besprekingen niet behandeld. Deze vraag luidt: "Zijn er beveiligingsvoorschriften ten aanzien van het gebruik van inlichtingen (verstrekken aan politie-instanties en buitenstaanders)? Zo ja, hoe luiden deze?" Het is duidelijk, dat als wij ons afvragen of er beveiligingsvoorschriften zijn bij het gebruik der I.D.-gegevens een prealabele vraag is hoe dit gebruik zelve geregeld is. In de wijze waarop en bovenal in de mate waarin die gegevens naar buiten worden "gebruikt" schuilt n.l. een bijzonder belangrijke rem op het beveiligingsrisico, dat gelopen wordt. Het is geen wonder, dat de beantwoording van de geciteerde vragen werd aangehouden tot een latere bijeenkomst: immers met betrekking tot het "gebruik" der gegevens zijn tot dusverre zo weinig richtlijnen ter beschikking van de verbindingen gesteld, dat hierbij slechts het algemeen politieel inzicht en gezond verstand tot op zekere hoogte uniformierend hebben kunnen werken. Juist met het oog op het vraagstuk der beveiliging der I.D.-gegevens is derhalve bespreking van het gebruik ervan van kardinaal belang. Over dit gebruik zullen wij dus spreken; ik vrees, dat wij dit gebruik hedenmiddag bij lange na niet volledig kunnen behandelen, laat staan alle in dit verband rijzende vragen oplossen. Bovendien zullen wij dus niet toekomen aan het antwoord op de gestelde vraag voor zover die doel op de concrete beveiligingsvoorschriften; voorschriften dus, zoals de heer propageert en welke in acht genomen moeten worden zodra eenmaal vaststaat, dat de gegevens in een bepaalde richting gebruikt gaan worden.

Dr.

"Maar niet alleen in verband met de problemen der
"beveiliging van de gegevens is bespreking van het
"gebruik ervan van belang. Van minstens even veel
"belang, zo niet van meer belang, is de bespreking
"van dit gebruik met het oog op de rechtszeker-
"heid der burgerij. Het overbrengen van I.D.-ge-
"gegevens kan voor de betrokken burger immers bij-
"zonder onaangename consequenties meebrengen. Ik
"geloof, dat het in dit verband nuttig is te on-
"derstrepen wat de dienst van de heer VAN DEN
"HEUVEL zijn leerlingen inprent; op pagina II van
"het stencil 117 van de cursus documentatie staat
"n.l.: "Ieder die inlichtingen- en veiligheids-
"werk verricht zal erop bedacht moeten zijn, dat
"zijn werkzaamheden een noodzakelijk kwaad zijn".
"Zo als het in die cursusstof wordt gesteld voel
"ik het aan.

"Als democraat vind ik het afschuwelijk gegevens
"te verzamelen en te gebruiken met betrekking tot
"de politieke overtuiging der burgers. 't Liefst
"zou ik mij hier niet mee bezighouden. Ik gun ieder
"zijn eigen politieke overtuiging. Maar....het
"zou levensgevaarlijk zijn - juist voor onze de-
"mocratie - als wij ons ervan weerhielden het wa-
"pen tegen diegenen, die als zij de kans krijgen
"ons in de rug zullen steken, te hanteren. Dit
"wapen, het inlichtingen-systeem, zal juist met
"het oog op dit gevaar gehanteerd moeten worden.
"Uit het vorenstaande vloeit echter tevens voort,
"dat wij noch bij het verzamelen der politieke ge-
"gegevens, noch bij het gebruik ervan verder moeten
"en mogen gaan dan nodig, gelet op het doel, dat
"wij beogen.

"Bij het verzamelen der gegevens zullen wij niet zo
"ver gaan, dat wij, gemakshalve b.v., alle politie-
"ke richtingen registreren, los van de vraag of
"die richtingen en haar aanhangers een potentiëel
"gevaar betekenen. Bij het gebruik der gegevens
"zullen wij evenzeer grote terughoudendheid moe-
"ten betrachten. Wij zullen slechts dan "werken"
"met de I.D.-gegevens als de eventuele schade wel-
"ke erdoor in de privésfeer wordt toegebracht, ge-
"eïst wordt door wezenlijke veiligheidsbelangen.
"Door mij is het probleem van het gebruik der I.D.-
"gegevens bekeken vanuit de zojuist bedoelde in-
"stelling, een instelling, welke naar ik hoop ook
"de Uwe is."

(Terwille van een overzichtelijk geheel volgt di-
"rect achter de hier volgende puntsgewijze bespre-
"king van Dr. onderscheidenlijk het daarop
"betrekking hebbende deel van de later onder lei-
"ding van Mr.SINNINGHE DAMSTÉ gevolgde discussie).

Dr.

Punt 1.

Volgens Dr. liggen de meeste moei-
"lijkheden bij dát gebruik, dat bestaat uit het

Dr.

verstrekken van gegevens aan derden. De verstrekking aan andere inlichtingen- of veiligheidsdiensten levert geen formele moeilijkheden op (art.28 (thans art.31) K.B.8-8-49). Er rest dan de verschaffing van gegevens aan a) andere overheidsinstanties en b) particulieren.

De in de slotzin bedoelde verdere beperking (n.l. het zodanig gebruik, waar dit strekt tot beveiligingsmaatregelen in overheids- of particuliere instellingen) is hem ten opzichte van de overheidsinstanties uit praktische overwegingen ingegeven. De problematiek, welke zich voordoet bij de vraag of bepaalde overheidsinstanties of -functionarissen (buiten het kader van beveiligingsmaatregelen in die instellingen) recht hebben op bepaalde I.D.-documentatie is van andere orde en kan later besproken worden.

Ten opzichte van de particuliere instellingen heeft de beperking weinig praktische waarde. Slechts in het kader van beveiligingsmaatregelen ziet Dr. de mogelijkheid voor particulieren om de beschikking over I.D.-gegevens te krijgen. Hij ziet geen rechtsgrond voor het verstrekken van I.D.-gegevens aan particulieren in het kader van andere taken. Politieambtenaren zullen aan de hun opgedragen taak tot het inwinnen van gegevens niet de bevoegdheid kunnen ontlenen particulieren in kennis te stellen van geheime gegevens.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ wil in de komende discussie bij voorbaat uitsluiten punt a: het verstrekken van inlichtingen aan overheidsinstanties, teneinde dit voor een volgende vergadering te bewaren.

Dr.

Dr. heeft hiertegen bezwaar. Alleen in het kader van de beveiliging bestaat er voor het verstrekken van inlichtingen een rechtsgrond. Het verstrekken van inlichtingen aan burgemeesters en procureurs-generaal is, gezien de circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken, Kabinet S.G.no.27, d.d.15-9-1949, behorende bij het K.B. van 8 aug.1949 geen probleem. Er zijn evenwel gevallen, waarin een gemeente als particulier optreedt. B.v. in de gevallen als exploitante van b.v. een zwembad, schouwburg e.d. Screening van personeel van zulke overheidsbedrijven geschiedt niet uit een oogpunt van beveiliging.

Punt 2.

Volgens Dr. is er voor het verschaffen van I.D.-gegevens door de politie een rechtsbasis nodig, omdat de politieambtenaar anders zijn geheimhoudingsplicht schendt. Slechts wordt die plicht doorbroken ingevolge de resp. politieambtenarenreglementen tegenover hem aan wie de ambtenaar volgens de wet of ambtshalve tot mededeling verplicht is.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ vraagt zich af, wat onder "ambtshalve" dient te worden verstaan. Eveneens, of bij het verschaffen van inlichtingen aan particulieren preventief werk wordt verricht in het belang van de handhaving van de rechtsorde. Zou de rechtsgrond niet zijn gelegen in de Politiewet (art. 28)?

Dr. Dr. meent dat de Politiewet hiervoor een te vage aanduiding geeft. Er is bovendien geen bevoegdheidsaanzwijzing.

De heer vraagt aandacht niet voor de bedrijfs- maar voor de persoonlijke beveiliging. Hij geeft het voorbeeld van het feit dat een ID weet, dat het leven van een Pool wordt bedreigd. Moet tegen de betrokkene nu al of niet iets gezegd worden?

Li. Dr. meent dat dit geval - er wordt n.l. een mensenleven bedreigd - buiten het onderwerp valt. Hierop stelt de heer , dat hij als "tentakel" van de BVD niets mag zeggen.

Dr. Dr. bedoelt bepaald niet met het woord "tentakel", dat de verbinding BVD-ID zo stringent moet worden opgevat. Sinds jaar en dag heeft de politie een eigen taak inzake het verstrekken van gegevens. Men denke aan de Wet Vereniging en Vergadering. Voorts heeft een burgemeester er belang bij te worden ingelicht over allerhande zaken, waarbij o.a. economische overwegingen in het geding komen. Het verstrekken van zulke inlichtingen geschiedt niet als verlengstuk van de BVD.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ stelt, dat het niet nodig is, dat de burgemeester alle inlichtingen nodig heeft. Indien echter b.v. niet minder dan een kwart van de bevolking bij één bedrijf in zijn gemeente werkzaam is, zal een burgemeester het nodige daarvan willen weten. Het verstrekken van inlichtingen aan dat bedrijf is evenwel een andere zaak.

In het verloop van de discussie constateren de heren , , en , dat de bevoegdheid inzake het verstrekken van politieke inlichtingen aan particulieren niet duidelijk voortvloeit uit de taakomschrijving in art. 28 Politiewet, noch uit het K.B. van 8-8-49. De heer ziet evenwel een tweeledige functie van de ID: enerzijds eigen bevoegdheid (Politiewet?) en anderzijds als tentakel van de BVD. Een duidelijke taakomschrijving wordt gewenst, hetzij in de Politiewet of in het KB.

Dr.

Punt 3.

Dr. zegt o.a. dat effectieve beveiliging van vitale en kwetsbare bedrijven slechts mogelijk zal zijn, indien beide partijen over en weer gegevens verstrekken. Kennelijk is de Minister van dit standpunt uitgegaan bij het instellen van het instituut van onbezoldigde BVD-ambtenaren werkzaam bij dergelijke bedrijven (circulaire BVD no. 94766 d.d. 19-10-1950).

(Over dit punt wordt niet gediscussieerd).

Punt 4.

Naar de mening van Dr. maken de voorschriften van artikel I van het KB de daar genoemde werkzaamheden (dus o.m. het bevorderen van de beveiliging in instellingen) tot een aangelegenheid van Rijkszorg, waarmede de lagere overheid zich niet dan via de opdracht van art. 3 (voorheen art. 4) bezighoudt. Anderzijds kan de politie er dus - juist door die opdracht - de bevoegdheid tot het verschaffen van inlichtingen aan derden aan ontlenen, wanneer de BVD meent, dat die derden aan beveiliging moeten doen.

De heer lijkt deze uitspraak wat te ver gevoerd.

B. VREEDE.

De heer VREEDE zegt, dat de BVD niet beslist ten aanzien van de noodzaak tot beveiliging, maar dat dit een zaak is van de ministers die verantwoordelijk zijn voor de beveiliging van staatsgeheimen bij industrieën of voor de functionering van de betrokken instelling of het bedrijf in bijzondere omstandigheden (beveiliging tegen sabotage). De ministers moeten zich op het vitaal zijn van objecten beraden en de daaruit volgende opsomming vormt het arbeidsterrein van de beveiliging zoals de BVD deze bevordert. Als men buiten dit terrein gaat, weet men niet waaraan zich te houden, daar men dan geen waardemeter heeft.

Dr.

Punt 5.

Dr. vleit zich niet met de hoop, dat de vergadering van deze middag een geschreven regeling, als bedoeld in dit punt uit de mouw zal schudden.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ licht toe, dat de in 1956 door de BVD gehouden enquête naar de bij de politie bestaande gebreken inzake het verstrekken van politieke inlichtingen het gevolg is geweest van de bekende strafzaak tegen een Haagse ID-rechercheur. Hier werden gegevens (tegen betaling weliswaar) aan een particulier bedrijf verstrekt, om uit dit bedrijf gegevens te krijgen.

DISCUSSIE.

In de discussie wordt van diverse zijden opgemerkt, dat de betrokken rechercheur werd vrijgesproken, omdat de P.G. van het standpunt uitging, dat het verstrekken van inlichtingen tot de taak van de politie behoort.

Voor het bewerkstelligen van een geschreven regeling als hier bedoeld, doet deze vrijspraak niets terzake, aldus de heer .

DISCUSSIE.

Niettemin, zo stelt een aantal aanwezigen, is het nodig het gehele verloop dier strafzaak voor het verkrijgen van een juist inzicht in de mate der verstrekking dier inlichtingen en de wijze waarop dit geschiedt, aan de hand van de stukken nog eens na te gaan.

Dr.

Punt 6.

Deze opsomming maakt geen aanspraak op volledigheid, aldus Dr. . Het gaat er hem om te stellen, dat de politie - hoe dan ook - inlichtingen verstrekt aan bedrijven en overheidsinstanties, welke niet tot de categorie vitale bedrijven etc. behoren, welke door de BVD worden beveiligd.

B.VREEDE.

De heer VREEDE - constaterende de door Dr. opgesomde en door Mr.SINNINGHE DAMSTÉ genoemde "spreiding van mogelijkheden inzake verstrekking van inlichtingen" - wijst er op dat de BVD niet in staat is vast te stellen, welke bedrijven beveiligd moeten worden. Dit vergt n.l. een inzicht op vele terreinen die niet door de BVD kunnen worden bestreken. In het verleden werd dit door de dienst wel gedaan, doch het is ondoenlijk gebleken. Thans is in principe besloten dat de beslissing, of een instelling of bedrijf kwetsbaar of vitaal is - of te gelegener tijd zal zijn - zal worden genomen door de Ministerraad (c.g.Algemene Verdedigingsraad). Het wordt dus nu derhalve de zorg van de betrokken minister uit te maken, welke bedrijven etc. beveiligd moeten worden.

Alsdan zal het daarvoor in aanmerking komende departement met de betrokken bedrijven spreken over het vraagstuk van de vitaliteit en de daaruit volgende maatregelen o.a. op het gebied van de beveiliging, waarna de BVD over die beveiliging met het bedrijf gaat spreken. De noodzaak van beveiliging van een bedrijf tegen sabotage is dus een aangelegenheid waarin de BVD in eerste aanleg niet is betrokken.

De heer vestigt in een aanvullend betoog er de aandacht op, dat de ministers bij de samenstelling van een lijst van te beveiligen objecten zeker coördinerend te werk zullen gaan. Zij zullen wellicht in overleg treden met de Commissarissen der Koningin, die op hun beurt de belangen zullen behartigen van die gemeenten, waarin

naar plaatselijk oordeel kwetsbare of vitale bedrijven van lokaal belang gelegen zijn. Derhalve ziet de heer geen verschil tussen de punten la en lb. Het beveiligings- en bewakingspotentieel zal in bijzondere omstandigheden ontoereikend zijn, om daarmee andere dan de door de competente autoriteiten vastgestelde vitale objecten te kunnen beveiligen en te bewaken.

Dr.

Dr. wil toch niet uitsluiten, dat er belangstelling zou kunnen bestaan voor andere bedrijven, aldus onder lb gebracht. Hij heeft gedacht aan bedrijven van plaatselijk niveau, die door de politie gedelegeerd worden bekeken.

In zijn repliek zegt de heer , dat in bepaalde gevallen het onderscheid tussen la en lb uiteraard gemaakt zou kunnen worden, omdat het centraal gezag niet altijd bij machte zal zijn vooraf bepaalde situaties te beoordelen, die onder bijzondere omstandigheden kunnen ontstaan en op grond waarvan de provinciale en gemeentelijke overheden op goede gronden tot een noodzaak van beveiliging en bewaking van bepaalde bedrijven zouden moeten besluiten.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ ziet punt lb liever vervallen en wil daarvoor in de plaats stellen als aanvulling op punt la: "en andere bedrijven en instellingen, die door de nood der omstandigheden als vitaal of kwetsbaar moeten worden gezien."

B. VREEDE.

De heer VREEDE wijst er op, dat tot nog toe gesproken is over één beveiligingsmaatregel, n.l. betreffende "personen". Hij vraagt aandacht voor een aantal andere, die geen bevoegdheidsmaatregel vereisen.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Dr.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ, het betoog van de heer VREEDE aanvullende, wijst op het nemen van die maatregelen, waarbij o.a. de ambtseed niet geschonden wordt. Waarop Dr. repliceert, dat dergelijke maatregelen aan particuliere bedrijven "niet te verkopen zijn" wil n.l. de politie in ruil daarvoor inlichtingen uit die bedrijven verkrijgen.

De heer wijst er op, dat hij het samenstellen van de lijst "te beveiligen bedrijven etc.", moet worden gedacht aan bedrijven, die weliswaar thans niet, maar in oorlogstijd wel vitaal of kwetsbaar kunnen zijn. Daarom is het nodig reeds nu uit dat bedrijf inlichtingen in te winnen (screening van werknemers om te kunnen saneren).

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Het inwinnen van inlichtingen, aldus de Commissie GIEBEN, zo zegt Mr. SINNINGHE DAMSTÉ, is de lokale taak van de politie op grond van de handhaving van de rust en de orde in de gemeente.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Voor de BVD geschiedt dit terzake o.a. door de door de centrale overheid ingestelde beveiligingsvoorschriften.

DISCUSSIE.

In de praktijk blijkt screening door de politie van personeelsleden, zonder dat verstrekking van de daaruit naar voren gekomen anteceden ten aan de bedrijfsdirecties daar tegenover staat, onhoudbaar. Het kan wel eens te laat zijn als bedrijven, welke pas in oorlogstijd vitaal of kwetsbaar zijn, niet in tijd van rust gesaneerd worden.

B. VREEDE.

Het voorstel van de heer VREEDE, om met de bedrijfsdirecties over dit probleem te spreken, zonder met gegevens over het personeel aan te komen, wijst de heer af. De heer VREEDE merkt nog op, dat het verstrekken van inlichtingen overigens geen zin heeft als de directie onwillig is bepaalde veiligheidsmaatregelen te treffen (b.v. "schoonhouden" van het bedrijf).

B. VREEDE.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ stelt nogmaals ter discussie de categorie lb. de heer wijst er op, dat de beveiligingstaak ten behoeve van de centrale overheid (categorie la) een aparte categorie is.

Dr.

Dr. wil alleen de voorgestelde correctie aanvaarden, als de categorie lb onder la gebracht kan worden. De feitelijke situatie voor de plaatselijke politie is punt lb en hij stelt de vraag of de verstrekking van gegevens over (adspirant) personeelsleden aan die "andere vitale bedrijven" (punt lb) dan zó gezien moet worden, dat de politie dit dan namens de BVD doet.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ zegt, dat de BVD dan toestemming moet hebben van de minister om zulk een bedrijf te doen screenen, waarna de heer VREEDE opmerkte, dat dan zo'n bedrijf weer onder categorie la valt.

B. VREEDE.

DISCUSSIE.

Uit de daarop volgende discussie wordt door de aanwezigen geconcludeerd - teneinde, aldus Mr. SINNINGHE DAMSTÉ, gedéchargeerd te kunnen worden - dat een zgn. "tweede lijst" zou moeten worden opgemaakt. Eerst zou een "inventarisatie" gemaakt moeten worden van de bedrijven waarvan de (adspirant) personeelsleden door de plaatselijke politie worden gascreeend, welke lijst aan de BVD zal worden toegezonden. Aan de hand van het totale landelijke overzicht kan in een gesprek tussen korpschef en BVD tot "sanering" worden overgegaan. In de samenstelling van zulk een lijst spreekt dan eventueel het gemeentelijk bestuur een woordje mee, hetgeen in dezelfde geest is als de werkwijze bij de Burgerlijke Verdediging (o.a. in Limburg).

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Punt 1c aan de orde gesteld door Mr. SINNINGHE DAMSTÉ, levert geen discussie op; in zoverre, dat de heer door het aangeven van een praktijkgeval, de noodzakelijkheid van "screening" van zulk een bedrijf vallende onder categorie 1c (in dit geval een drukkerij) aantoot. De heer wijst de aanwezigen op het verschil in beveiliging van deze "toevoerbedrijven", n.l. een groep die contractueel tot het nemen van beveiligingsmaatregelen verplicht zijn en een groep, die in het algemeen in het kader van de civiele of militaire verdediging van belang kunnen zijn of worden. Dr. acht zulk een bedrijf (op scheepvaartgebied), behorende tot de laatstgenoemde groep in zijn gemeente, aanwezig. Hij ziet dit bedrijf evenwel nu niet als vitaal of kwetsbaar, doch het wordt het mogelijk later. Op heden is er geen rechtsgrond voor het verstrekken van inlichtingen aan dat bedrijf, immers het bedrijf komt niet op "de lijst" voor.

Dr.

Bij punt 1d geeft Dr. het voorbeeld van een bedrijf in enigerlei gemeente, dat niet vitaal is, doch wel een groot aantal arbeiders in dienst heeft. Van elders komt een groep communisten in dat bedrijf werken en het is gewenst de ontwikkeling gade te slaan. Er is nog geen arbeidsonrust. Dr. ziet geen rechtsgrond om b.v. met de personeelschefs van zulk een bedrijf gegevens uit te wisselen.

De heer vestigt er de aandacht op, dat mits men behoorlijk zijn informatie kan trekken uit de "partij", het in het geheel niet nodig is de bedrijfsleiding in de arm te nemen om ingelicht te zijn over de personeelsleden.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ voert met instemming van de vergadering punt 1d af, aangezien overeenkomstig de door de heer gegeven zienswijze het verstrekken van inlichtingen aan bedrijfsdirecties om de redenen door Dr. aangevoerd overbodig wordt geacht. Op de vraag van Mr. SINNINGHE DAMSTÉ, of in andere gevallen eventueel gegevens aan bedrijven worden verstrekt, wordt door de aanwezigen niet geantwoord.

In categorie II (het verstrekken van gegevens aan overheidsinstanties) wordt door Mr. SINNINGHE DAMSTÉ buitengesloten de verstrekking rechtstreeks aan Burgemeesters, Commissarissen der Koningin en Procureurs-Generaal; als behorende dit tot een andere orde. Hij wil verder uitgesloten zien de verstrekking van gegevens aan gezagsorganen, die niet deelnemen aan het openbaar verkeer, als b.v. een ziekenhuis, een zwembad etc., doch wel een secretarie, electriciteits-, gas- en waterbedrijven. Ook Dr. zou dat willen, n.l. het overheidsapparaat schoonhouden, doch niet de overheids"bedrijven", waarbij de overheid in feite als particulier optreedt.

Dr.

DISCUSSIE.

Een aantal aanwezigen stelt vast, dat waar het de Rijksoverheid betreft, het "Ambtenarenverbod" een rechtsgrond betekent voor het afwijzen van extremistisch ingestelde sollicitanten. Er komt evenwel niet vast te staan of zulks ook voor alle gemeenten opgaat, aangezien niet bekend is, of overal een "Ambtenarenverbod" voor gemeentepersoneel bestaat.

Uit de vergadering komt nog de vraag, nu er een regeling komt waarbij de ministers verantwoordelijk worden gesteld voor het aanwijzen van te beveiligen bedrijven, of dan ook in de toekomst de gemeenten zelf gaan beoordelen, welk gemeentelijk apparaat beveiligd moet worden.

Drs. A. KUIPERS.

Drs. KUIPERS ziet niet graag het "Ambtenarenverbod" als rechtsgrond voor het verstrekken van inlichtingen. Hij wijst op het recht van hoor en wederhoor (Beroepscommissie Van Poelje) en de daaruit voortvloeiende consequenties.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ wil ook liever vasthouden aan de vaststelling "vitaal of kwetsbaar" van een overheidsinstantie als rechtsgrond voor de verstrekking van gegevens over (aspirant) personeelsleden.

De heer wijst evenwel op het onderwijs, als zijnde niet vitaal of kwetsbaar, maar waarvan het noodzakelijk is de personeelsleden "in de gaten te houden".

zegt, dat het "Ambtenarenverbod" van toepassing is voor de leerkrachten van het onderwijs, met uitzondering van het Hoger Onderwijs, daaronder niet begrepen de Landbouwhogeschool.

Dr.

Punten 7 en 8.

Dr. zegt dat slechts door een ruime interpretatie van "vitaal en kwetsbaar" het mogelijk zal zijn de bestaande praktijk te legaliseren. Pas als omtrent de principes te dezer zake duidelijkheid bestaat, zal gesproken worden over de maatstaven, welke bij deze interpretatie aangelegd moeten worden. Naar zijn gevoelen liggen uit een oogpunt van beveiliging de overheidsdiensten in de kwetsbare zone, met uitzondering wellicht van die gemeentelijke bedrijven, waar de overheid als particulier optreedt. Hiernaast dan nog de problemen die rijzen bij de beslissing over de vraag of de aard van de functie en van de overheidsdienst in beschouwing moet worden genomen bij het verschaffen van de gegevens.

Dr. is het dan ook voor een groot

Dr.

deel oneens met hetgeen, blijkens de notulen van de vorige vergadering werd uitgesproken, hetgeen hij citeert. Hij gelooft niet, dat het de politie vrij staat bepaalde informaties over personen aan particulieren te verstrekken, terwille van belangen ontleend aan de handhaving van de openbare orde en veiligheid, nog minder om redenen van economisch belang. "Als wij de stap durven zetten om politieke inlichtingen te verschaffen en dus personeel te weren uit een fabriek in het belang van de openbare orde en veiligheid, dan kunnen wij ook criminele gegevens aan woningbureaux verschaffen opdat deze bepaalde delinquenten uit hun huizen kunnen weren en daardoor bepaalde wijken vrij van in een bepaald opzicht voor de openbare orde gevaarlijke individuen kunnen houden!", aldus Dr.

Dat de beslissing over het geven van inlichtingen behoort tot het beleid van de korpschef, aldus vervolgt Dr. , is volgens hem slechts waar in die zin, dat dit beleid aan het landelijk beleid in deze van de BVD is aangepast. Dit korpschef-beleid varieert omdat de locale omstandigheden qua beveiligingsbehoefte variëren en dat daardoor de interpretatie van het landelijke beveiligingsbeleid plaatselijk wisselt.

De voorzitter heeft blijkens dezelfde notulen gezegd: "Het plaatselijk belang is niet identiek aan het BVD-belang". Hiermee is Dr. het eens, doch in de onderwerpelijke aangelegenheid is hij geneigd het tegendeel te stellen: Het plaatselijk belang is in deze identiek aan het BVD-belang.

Dr. gelooft in tegenstelling tot de overtuiging, die hij ten deze van de BVD heeft gekregen, dat de politie met de beste bedoelingen overigens, niet deze zuinigheid met de gegevens betracht. De politie, of beter: juist de politie moet op zijn hoogst dezelfde zuinigheid met de screening betrachten als de BVD.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ herhaalt dat alvorens de punten 7 en 8 aan een bespreking zullen kunnen worden onderworpen eerst een landelijke inventarisatie zal moeten worden gehouden van bedrijven die door de plaatselijke politie van gegevens worden voorzien.

Hij stelt voor in de volgende vergadering over de praktijk van verstrekking van gegevens verder te spreken. Er rijst voorts de vraag: Hoe wordt er dan gegeven? De BVD legt zichzelf reeds beperkingen ten deze op, men denke o.a. aan de "verjaring".

Voorts is er de kwestie van de verstrekking van de gegevens aan de honafide vakbeweging.

Mr. J. S. SINNINGHE
DAMSTÉ.

Op verzoek van Mr. SINNINGHE DAMSTÉ stelt
Dr. ! zich wederom beschikbaar om in de
eerstvolgende bijeenkomst terzake een inleiding
te houden.

DATUM EERSTVOLGEN-
DE BIJEEENKOMST.

Mr. SINNINGHE DAMSTÉ sluit, na een kort
overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen
in het afgelopen jaar over het veiligheidswerk
te hebben gehouden, de vergadering te 16.30 uur
en stelt in overleg met de aanwezigen de eerst-
volgende bijeenkomst vast op 14 MAART 1961 te
14.00 uur.-

Februari 1961.